

Latentní kriminalita

Kriminologie III

Pojem latentní kriminalita

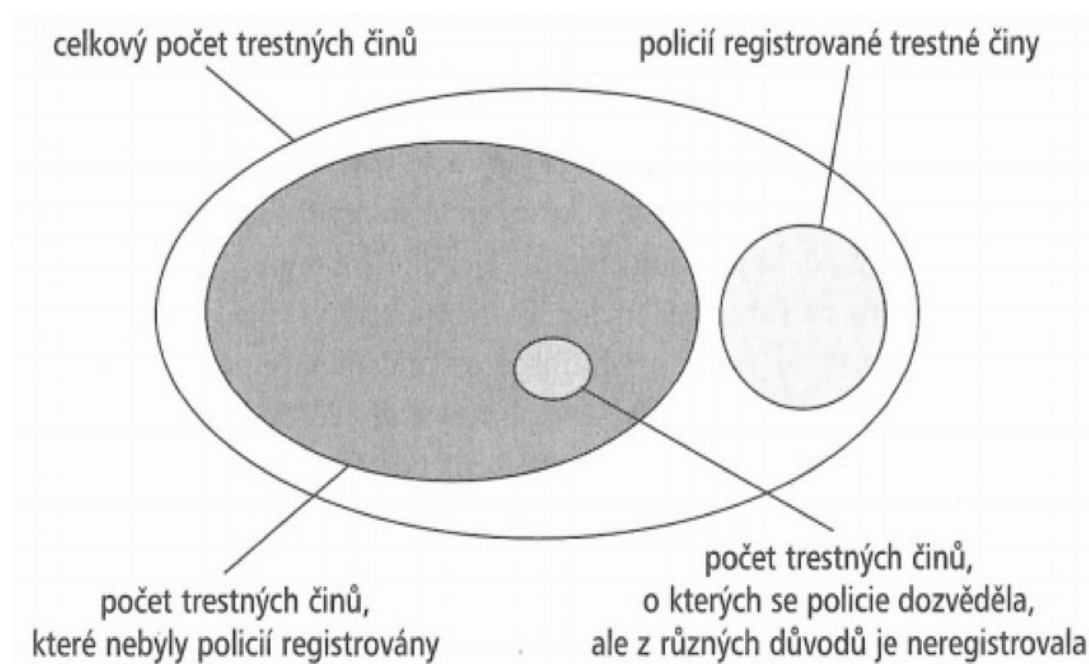
- ❑ kriminalita, o níž se orgány činné v trestním řízení nedozví, tj. nevyšla vůbec najevo
- ❑ vyjadřuje rozdíl mezi kriminalitou skutečnou s kriminalitou registrovanou

Latentní kriminalita = skutečná kriminalita – registrovaná kriminalita

- ❑ společně s kriminalitou registrovanou (zjevnou) tak představuje skutečnou kriminalitu

Latentní kriminalita a statistiky

- ❑ latentní kriminalita není registrována v oficiálních statistikách
- ❑ k latentní kriminalitě jsou zařazovány i případy, o nichž se policie dozvěděla, ale z různých důvodů ji nezaevidovala

Černá a šedá čísla

Černá čísla - popisují rozdíl mezi skutečnou kriminalitou a kriminalitou registrovanou (počet trestných činů, které nejsou
ny v ch ch, protože nebyly
policii meny m způsobem, trestné činy,
které byly policií ny, ale u ch nebyl zjištěn jejich
pachatel, □ípady, ve ch ch činů ni
pouze za některé trestné, ch se dopustili)

Šedá čísla – vyjadřují trestné činy, o kterých se orgány činné v
trestním řízení dozvěděly

Umělá latence

- případy, o kterých se policie nebo příslušné orgány dozvěděly či jim byly nahlášeny, ale z nějakého důvodu je nezaevidovaly a následně utajily

Míra latentní kriminality

- ❑ část kriminality, která nevyšla najevo, a tudíž nebyla na
- ❑ ovlivnění třemi faktory:
  - 1) intenzita formální a neformální kontroly
  - 2) tolerance poškozených
  - 3) úroveň právního vědomí občanů
- ❑ u jednotlivých trestných činů se míra latentní kriminality podstatně liší
- ❑ záleží především na závažnosti trestné činnosti
- ❑ čím větší hojnost daného trestného činu, tím větší je šance odhalení policií
- ❑ trestná činnost mužů v oblasti latentní kriminality je častější než kriminalita žen

Míra latentní kriminality II

- především je ovlivněna ochotou občanů ohlašovat trestnou činnost, aktivita či pasivita občana ovlivňuje míru latentní kriminality, jakož i strukturu a dynamiku kriminality
- ochota občanů oznamovat trestné činy visí na:
  - na povaze a závažnosti činu a pachatele
  - na vztahu pachatele a oběti
  - na vztahu pachatele k policii a jeho pocitu ohrožení (vztahu k policii a jeho pocitu ohrožení kriminalitou)
- nejčastějším způsobem zjištění spáchání trestného činu je podání trestního oznámení

Faktory ovlivňující míru latence

a) intenzita	lní a	lní kontroly kriminality
b) tolerance	□kozených	
c) úroveň	ho vědomí občanů	
d) další		

Ad a) Formální a neformální kontrola kriminality

- Ini kontrolu kriminality představuje trestní politika
→ subsystém trestní politiky je zaměřený na represivní strategie a na uplatnění trestněprávního postihu a má reaktivní character

- neformální kontrolu kriminality představují preventivní politiky
→ subsystém preventivní politiky je specializovaný na preventivní strategie a na uskutečnění kriminálně
ho opatření

Ad b) Tolerance poškozených

- ☐ obecně jistá míra ochoty snášet ně co ☐ íjemného, v kriminologii ochota snášet trestné jednání, tj. můžeme je tolerovat a následně se rozhodnout, zda je oznámíme policii
- ☐ např. podávání alkoholických nápojů mladistvým, domácí násilí (oběti mají k pachateli silný emocionální vztah)

Ad c) Právní vědomí občanů

- ❑ ohlašování trestných činů závisí rovněž na vědomosti a znalostech o právu občanů
- ❑ stav, kdy si je občan vědom ☐itých ☐ch norem a institucí a věří v jejich spravedlnost a účinnost → důvěra k daným institucím
- ❑ ☐sit či překazit trestný čin, o ☐m obča ☐, je občanskou povinností
- ❑ ☐mení trestného činu je trestné (§ 367 a § 368 tr. zákoníku)
- ❑ společenská soudržnost na ☐m zemí, kde občané žijí, může ovlivnit ochotu občanů oznamovat trestné činy, jakož i společ ☐ensko-ekonomické znevýhodnění

Ad d) další faktory ovlivňující míru latentní kriminality

- ☐ ☐ ítomnost svědků
- ☐ neuvědomění si vlastní viktimizace
- ☐ strach z pomsty pachatele
- ☐ osobní ležítost
- ☐ zanedbatelná škoda

Objasněnost kriminality ve vztahu k latentní kriminalitě

= počet ☐tě ných (☐ch ☐ch činů), u ☐ch byl policií odhalen pachatel (pachatelé), bez ohledu na to, zda byl poté trestně ☐n

☐ ra objasně nosti se ☐dí v procentech

☐ u ☐kterých druhů trestne činnosti může ☐t ra latence poněkud vysoká ☐edevš ím z důvodu ☐nosti objasnění těchto činů

☐ nízká míra latentní kriminality např. u vražd se odráží ve vysoké míře objasněnosti a naopak tomu bude např. u sexuálního zneužívání

Metody zjišťování latentní kriminality

- ☐ self-report zkumy - ní pachatelů
- ☐ viktimologické zkumy - ní obětí
- ☐ ní toru ☐
- ☐ další

Self-reportové výzkumy

- ❑ založeny na ☐ ní
- ❑ ☐ ní rozsahu a frekvence trestné činnosti v určité populaci, které si kriminologové od těchto zkumů slibují
- ❑ nalezení spojitostí mezi samotnou trestnou činností a ☐ mi ☐ mi vlastnostmi a charakteristikami pachatele

Viktimologické výzkumy

- ☐ zabývají se osobou oběti - ní obětí, zda se v itém období stali obětí trestného činu (zda byli ni) za určité období
- ☐ rovně rodni, stní a rodni
- ☐ v ČR viktimologické zkumy realizuje Institut pro kriminologii a lní prevenci (IKSP)
- ☐ nedostatek spočívá edevš ím v pravdivosti dajů, které respondenti poskytují

Výzkumy informátorů

- ☐ za tora ován koliv ísluš ník dané kultury, který může a chce kovi poskytnout potřebné informace k mu zkumu
- ☐ ní torů funguje na m principu jako self-reportové a viktimologické zkumy

Další metody zjišťování latentní kriminality

- ☐ expertní šetření
- ☐ experimenty
- ☐ zúčastněné pozorování

Zdroje:

- ❑ CEJP, M. Aplikace výzkumných metod a *technik v kriminologii: obecná část*. Praha: Institut pro kriminologii a sociální prevenci. Studie, 2011, 133 s.
- ❑ GŘIVNA, T. a kol. *Kriminologie*, 5. vyd., Praha: Wolters Kluwer, 2019, 588 s.
- ❑ HOLCR, K. *Kriminologie*. Praha: Leges Student, 2009, 192 s.
- ❑ , O.; ZAPLETAL, J. *Kriminologie*. 3. vyd. Praha: ASPI, 2004, 527 s.
- ❑ VÁLKOVÁ, H.; KUČTA, J. a kol. *Základy kriminologie a trestní politiky*. 3. vyd. Praha: C.H. Beck. Beckovy mezioborové učebnice. 2019, 616 s.
- ❑ ŠEK, J. *vod do kriminologie: jak studovat zločin*. Praha: Aleš Čeněk s. r. o., 2019, 215 s.